

et latterligt Paafund, ingen kunde tænke sig et Valg udkrevet om den højtærede Udenrigsministers Stilling i denne Sag. Om saadanne Ting kan der virkelig ikke æskes en Afgørelse af det danske Vælgerfolk; nej, der maatte andre Ting være paa Bane. Derfor har den højtærede Statsminister heller ikke denne Gang behøvet overfor det konservative Folkeparti at pege paa Valget for at tilvejebringe en Ordning, derfor har han ogsaa utvivlsomt maattet acceptere den Ordning, de Konservative ved denne Lejlighed har tilbudt ham; thi denne Gang var der ingen Mulighed for et Valg. Spørgsmaalet, hvis et Mistillidsvotum vedtages, vil derfor ikke blive andet end en Fjernelse af den nuværende Udenrigsminister og en Nødvendighed for den nuværende Regering at rekonstruere sig paa en eller anden Maade; det kan godt være, den højtærede Regering kunde have et Ønske herom, men det maa den afgøre selv, naar Tidspunktet er dertil.

Jeg skal derefter gøre en Bemærkning om Venstres Paastand paa Overgang til Dagsordenen, saaledes som den er fremsat af den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) og accepteret af det konservative Folkeparti. Her er allerede fremdraget en Udtalelse af Føreren for det konservative Rigsdagsparti, Landstingsmand Piper, om, at Udenrigsministerens Stilling var absolut anerkendelsesværdig. Jeg tror ikke, det vil være muligt at faa nogen stor Gruppe af dette Tings Medlemmer til at underskrive denne Udtalelse af det konservative Rigsdagspartis Formand. Den højtærede Politiker har ledsaget denne Udmærkelseskaraktistik af den højtærede Udenrigsminister med en Bemærkning om, at der var en Ministerstorm i Gære, og at Oppositionen havde til Hensigt at søge at brække ind i Tillidsforholdet mellem de to Partier, og det vilde han afværge og søgte at afværge ved denne Udtalelse. Den tænkte Situation har nu aldeles ikke foreligget, men hvis Anledningen til den højtærede Politikers Udtalelse skulde være Nødvendigheden af at bruge et saa stærkt Udtryk for at holde sit Parti sammen med den høje Regering, maa jeg sige, at der er skabt en højst besynderlig Stilling for den nuværende Regering, ikke blot som Helhed, men for hvert enkelt af dens Medlemmer. Man maa derefter antage, at jo større Fejlgreb de begaar, des større Ros vil de vedkommende Ministre, efter at de Konservative i nogen Tid har angrebet dem, faa fra det høje Partis Formand. Derfor kan vistnok denne For-

staaelse af Udtalelsen ikke være rigtig, og jeg er derfor havnet i den Opfattelse, at denne Udtalelse af Landstingsmand Piper er en af de overdrevne Anbefalinger, som undertiden udstedes, naar et Herskab ønsker at blive af med en for at faa ham til at tage Plads andetsteds. Thi der er ingen Tvivl om, at med denne Anbefaling, med dette Skudsmaal i Lommen, „absolut anerkendelsesværdig“, maa den højtærede Udenrigsminister uden Vanskelighed kunne faa en af vore fornemste Gesandtskabspladser. I den af det ærede Medlem Hr. Brorsen stillede Paastand paa Overgang til Dagsorden, hvor Røsten naturligvis var Jakobs, selv om Haanden var Esaus, hvor jeg synes at kende den lodne Pen, er der ikke et Ord af Tillid til den højtærede Minister, hans Meddelelser tages til Efterretning, de hverken bekræftes eller afkræftes, og der udtales det varmeste Ønske om Genoptagelse af Forhandlingerne og Tilvejebringelsen af den Overenskomst, som det ikke er lykkedes den højtærede Udenrigsminister at faa. Denne Dagsordens Ordlyd kan neppe mishage noget Medlem her i dette Ting udenfor de to Partier, som har stillet den. Imidlertid betragter den højtærede Statsminister denne Dagsorden som en Tillidserklæring, og den er vi ikke i Stand til at give Udenrigsministeren. Vi mener, at denne Sag vilde være fremmet og fremmes bedst paa anden Maade. Men Skaden er sket, og den kan aldeles ikke genoprettes; ingen Vedtagelse her kan reparere den. Derfor tror vi, at denne Sag fremmes bedst ved, at den Forhandling om denne Sag, som har været ført, dels i Pressen, dels i det lukkede Møde og dels nu i Dag her, virker og bundfælder sig i den offentlige Mening. Og den offentlige Mening er utvivlsomt den, at en Overenskomst med Rusland, en Handelsoverenskomst med Rusland, efter at vi er det eneste af Østersølandene, der ikke har en saadan, er særdeles ønskelig, at Udenrigsministeren ikke har formaaget at fremskaffe den, at han har haft en lidet heldig Haand i de førte Forhandlinger, og at derfor det nuværende Ministerium, som støttes af et Flertal i denne Sal, har og bør have det fulde Ansvar for at fjerne de Hindringer, som den meget omtalte Episode har lagt for Tilvejebringelsen af en Overenskomst og for derefter at fremskaffe den.

Med denne Motivering vil vi holde os udenfor de Afstemninger, som de andre Partier agter at foretage.